

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 16. P. Rectoris responsum ad præfatam Muratorii epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

„non mihi, de vobis vestroque Gymna-
 „sio loqui honorifice cupienti, succen-
 „sendum erit, sed de ignorantia atque
 „improbitate eorum, qui me indignis
 „modis lacerant, exoptulandum erit
 „vobis. Vale interea, Reverendissime
 „Pater, justumque meum dolorem ex-
 „cusatum habe.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1740.

§. XVI.

*P. Rectoris responsum ad Muratorii
 epistolam.*

Ad has vero literas P. Hornerus Uni-
 versitatis Rector hoc dedit respon-
 sum:

*Reverendissimo D. Ludovico Antonio
 Muratori, Serenissimi Ducis Mutinæ Bi-
 bliothecario, P. Gregorius, Universitatis
 Salisburgensis Rector, & Celsissimi Ar-
 chiepiscopi, & S. R. I. Excelsi Principis
 Consiliarius intimus.*

„Accepi tuas, quas contra me &
 „Universitatem nostram vehementer ex-
 „aggerasti querelas, Vir eximie ac re-
 „verendissime, sed quæ conscientia fue-
 „rit viro illi Germano, qui dum Romam
 „peteret, informationibus plane sinistris
 „animum tuum, alias, ut audio, pa-
 „catissimum, totumque ad pietatem
 „compositum turbavit, non capio. Im-

O 2

„pri-

Sæc. XVIII. „primis enim conjurationem aliquam
 A. C. 1740. „contra te hic Salisburgi fuisse initam
 „ego quidem penitus ignoro. Secundo
 „illius cætus, seu societatis de *Francii*
 „liberi *Muratori* a Pontifice maximo pro
 „scriptæ Te nos auctorem voluisse, om-
 „nino falsum est & calumniosum. Ter-
 „tio dein tractatum Lamindi Pritani
 „quod attinet, eum inter libros a
 „Congregatione percussos a nobis re-
 „censeri, similiter a veritate alienum
 „est. Male quidem iste libellus apud
 „nos audiit, & adhuc audit, sed inter
 „alia potissimum ex eo capite, quod
 „immaculata Dei Genitricis concep-
 „tus tam viliter sentiat, ut eam inter
 „res causas abjiciat. Id quod ad
 „tantam divinam Majestatem & sanctitatem
 „dignum nobis videtur, ut saltem in
 „propositiones male sonantes, & pro-
 „rum aurium offensivas similia esse
 „censenda judicemus. Quamvis enim
 „ut nobis objicis, non sit Salisburgi ma-
 „jor scientia, major Zelus, uberior
 „pietas, quam in ipsa Roma omnium
 „magistra aut universa Italia; in cultu
 „tamen ac veneratione immaculatae
 „Virginis nulli cedimus aut urbi
 „provinciæ, ac vel ideo jam ab anno
 „1607. solemniter juramento nos obligati
 „sumus, quod publice ac privatim ve-
 „limus pie tenere, asserere & defendere.

„Divam Virginem Mariam Dei Geni-
 „tricem absque originalis peccati ma-
 „cula conceptam esse, prout jam ante-
 „hac aliæ celeberrimæ Academiæ &
 „integri ordines fecerunt &c. Quarto
 „rursus falsum est, quod tibi, Reveren-
 „dissime! Germanus ille Romam per-
 „gens viator persuadere voluit, nimi-
 „rum a me aut a nostris inter hæretica
 „dogmata referri, quod in piis exerci-
 „tationibus tuis de devotione erga Dei-
 „param & Sanctos scripsisti, imo tracta-
 „tio illa a te aliquando edita vix uni
 „aut alteri nostrum hactenus nota fuit:
 „& ego quidem nihil de ea unquam vi-
 „di aut legi. Cæterum vero dum nu-
 „per non clandestino bello sed publice ex
 „cathedra propugnata est necessitas co-
 „lendi Beatissimam Dei genitricem &
 „Sanctos, puto, quod solidissime & lu-
 „culenter demonstratum sit: non est
 „novum hoc aut inauditum dogma, quod
 „præstantissimi Theologi jam antehac
 „docuerunt, & gravissimis rationibus,
 „Patrumque sententiis firmarunt: quin
 „& ipsius *Lamindi Pritanii* verba sunt
 „L. 3. c. 12. *Servitutis honorariæ speciem,*
 „*quam Duliam appellamus, non prohibemus,*
 „*sed jubemus præstari Sanctis.* Verum
 „quidquid sit de *Lamindo Pritannio*; uti-
 „que id saltem perspicias, vir sapien-
 „tissime, quam mala hæc sit illatio:

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

Sæc. XVIII. *Beatissimæ Virginis Dei genitricis & Sancto-
 A.C. 1740. rorum cultus est non tantum utilis ac bo-
 nus, sed etiam necessarius: ergo sunt ge-
 mini, & non unus Salvator Jesus Chris-
 tus. Hoc namque tam parum sequitur,
 „quam ex necessitate bonorum operum
 „quod Christus non satisfecerit. Ante
 „rim tamen non adstruimus necessi-
 „tem mediæ, aut fidelibus molesti sumus
 „novis præceptis ultra ea, quæ nobis
 „Ecclesia imposuit per institutas vari-
 „devotiones, & festivitates in ordine
 „præstandum cultum eidem Beatissimæ
 „Virgini & Sanctis debitum, ut potest
 „non videre aut animadvertere vale-
 „mus, quod hujusmodi opinione piæ
 „sancta occasio præbeatur hæreticis,
 „Ecclesiam Catholicam exhibendi
 „culpandi. Jam vero quod nomen
 „tuum, tuosque libros a Salisburgensibus
 „iniquè proscindi queraris, libere
 „quæso, non nostræ Universitatis Viri
 „sed aliis, qui eruditione tua abutu-
 „tur, imputa. Libri tui, qui, ut
 „ma etiam ad nos tulit, multi sunt
 „multisque encomiis dignissimi, in no-
 „stris apud nos, quod bene scio, man-
 „ibus hætenus fuerunt (unico *Lamberti*
 „*Pritanio* excepto); quomodo ergo, qui
 „non novimus, aut unquam vidimus
 „proscindemus? excanduit profecto,
 „fateor, unus aut alter ex nostris atque*

„vehementius (nobis etiam invitis) ex-Sæc. XVIII.
 „arsit contra te, Vir præstantissime, sed A. C. 1740.
 „postquam occasione illius tuæ elucu-
 „brationis *de ingeniorum moderamine* va-
 „riis iisque non levibus calumniis ve-
 „xati sumus, ipsaque Universitas cum
 „ejusmodi antiqua docendi methodo
 „palam fuit contemptui habita. Proin-
 „væ illis, qui nonnisi contentiones ex-
 „citant, nostramque rempublicam ha-
 „ctenus per omnia quietam, gravissime
 „turbant, intendentes quidem erudi-
 „tionibus; sed quæ quæstiones præstant
 „magis, quam ædificationem Dei, quæ
 „est in fide; imo & sine disciplina sunt,
 „& lites generant, ut amplius ad Ti-
 „motheum.

„Ignosce, Vir reverendissime & sa-
 „pientissime, si te cautum esse jubemus
 „in his negotiis; sunt enim, qui auctori-
 „tati magni nominis tui, quod tibi in
 „orbe literario hæctenus comparasti, vel
 „ideo graviter præjudicant, quia sub
 „hoc nomine doctrinas in vulgus & in-
 „eruditam plebem spargunt, quas ipsi
 „Theologi post longiora studia solent
 „disputare. Dolendum sane est nunc
 „temporis ad nobilissimum critices stu-
 „dium juvenes vocari, nulla adhuc so-
 „lida scientia aut graviore disciplina
 „tinctos. Dolendum circa illa fidei my-
 „ste-

Sæc. XVIII
 A. C. 1740.

„steria coram sæcularibus imo sæm
 „disputationes institui: vel saltem pro
 „positiones fieri, circa quas alias an
 „marum curatores contra Ecclesiæ no
 „stræ hostes pugnarunt. Hic enim ve
 „ingeniorum moderamine opus fore
 „dum non Catholici contra Acat
 „cos, sed illi ipsi contra se invicem
 „agere deprehenduntur. Ego qu
 „dem aliquos jam antehac mon
 „ut in ignaro populo eruditas quæsi
 „ones, ac sententias suas, e quocunq
 „demum auctore depromptas dissemin
 „re desisterent, cum certe sine scanda
 „talia fieri non possint. Nihil tamen eg
 „aut alii efficere potuimus. Unde con
 „git, ut tandem ingens collisio excitata
 „in urbe nostra, dum audire debuim
 „in ipsis etiam popinis ab indocta ple
 „disputari de titulo Matris miserico
 „diæ &c. de certitudine consecratæ
 „stizæ aut Sacerdotis consecrantis,
 „hæc quam periculose quis non videret
 „Denique dubitasti, vir reverent
 „sime, an animus nobis sit tibi rescri
 „re, ac vel ideo minas adjecisti ed
 „quodam libro te tuumque honore
 „vindicandi; verum mirari non debu
 „ses, si nihil responsi retinuisse ad ep
 „stolam nullo signatam sigillo, & ad
 „nominatum quemdam Universitat
 „nostræ Syndicum scriptam, quin d

„per totam urbem in aliorum manibus Sæc. XVIII.
 „circumvolitantem prope citius, quam A.C. 1740.
 „ad meas manus pervenerit, quod ulti-
 „mum certe fieri non decuit inter viros.

„Plura non addam amplius, quia
 „fatis ex his intelliges, qualia & cum
 „quibus hæcenus fuerint hæc negotia.
 „Nos quidem Marte etiam aperto in a-
 „renam descendere non formidamus,
 „præsertim ubi de gloria Dei genitricis
 „agitur, terreri nos nunquam patiemur
 „ab edendis contra nos libris, utpote
 „qui pugnare jam didicimus, & usum
 „armorum habemus.

„In his tamen delicatis temporibus
 „ne, quæso, sit jurgium inter nos aut
 „scissura, ne, quos ædificare oportet,
 „destruamus, aut inter nos litigantes
 „tertius forte pusillus succumbat. In-
 „terea vero me quod attinet, cæteris
 „nostris Professoribus hinc inde disper-
 „sis, ac pro more ferias agentibus, fe-
 „curum te esse volo de mea singulari
 „tui tuæque eruditionis æstimatione ac
 „veneratione, cui immoriar. Vale.“

Ceterum quamvis fervente semido-
 ctorum intemperie Patres Benedictini
 Professores Academici multis molestiis
 ac ludibriis fuissent affecti, sedato ta-
 men primo tumultus æstu demum co-
 gnita

Sæc. XVIII
A. C. 1740.

gnita causæ æquitas triumphabat adeo
ut dum altero anno die quarta Novem-
bris Facultatum Decani solemnibus rito-
ligebantur, præsentem Joanne Baptista
Comite de la Tour & Tassis Reveren-
dissimi Consistorii Præsidente, qui Archie-
piscopi Principis vices obibat, Dominus
Freynender Consistorii Cancellarius lu-
bita luculenta oratione Benedictinæ
Ordinem eo potissimum ex capite pri-
mario commendaret, eoquod is a pri-
mo suo ortu usque nunc Beatissimæ
Virginis cultum miro pietatis exemplo
promoverit.

§. XVII.

*Ejusdem Ludovici Muratorii respon-
sum ad P. Gregorium Horner,
Rectorem Magnificum.*

Ad hasce Rectoris Magnifici literas
Ludovicus Muratorius haud tace-
dum ratus, die vigesima sexta Octobris
sequens dedit responsum:

„Perlectis literis tuis utique gavisus
sum, certior ipse factus, non omnino
de bello isthuc mihi illato nunciata esse
vera: contra vero doluit, quod simul
sincere fatearis, minime a te tuisque
collegis probari, imo improbari
mundi Pritanni librum ea maxime
causa